

40. ՓԱՐՈ

ՆԱՐԱԿ ԿԱՌ ՈՐ ԵՒ ԻՑԵ ԳՐՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՔԵ ՈՒՂՂԱԾ
ԱՐ ԽՄԲԱԳՐՈՒԻՑԻՒՆ
Հալածիս, նորատունկթան-խան
Հալածիս է օրս գրի
Հալածիս, նորատունկթան-խան

Direction du journal AREVELK
*Noradoungian Han , Galata
CONSTANTINOPLE*

Ա Ր Ե Ւ Թ Ի Ւ Թ

4.01.04 0.46.6 0.2 4.65 1.6

իւր մատնած մարդոց ընտանիքին վերա-
բերեալ ամեն բան անհանգստութիւն կու-
տար իրեն։ Եթէ խղճի խայթը չէր տան-
ջեր զիւր սիրտ, երկիւղն յաճախ կը սպազէր
անդ, և այս անձանօթ բայց համբաւովն և
հարսութեամբ հզօր Տոքթորին ընթացըը
չէր կրնար բաջալիքել զայն։

—Բայց ո՞վ է այս մարդ, կը յեղյեղէր
սեղանաւորն ։ Ի՞նչ ընելու եկած էր ի Բա-
կուզա Տիկին Պաթորիի տունն ։ ։ ։ ։ իրեւ
բժիշկ հրաւիրուած էր անդ ։ ։ ։ ։ վերջա-
պէս ի՞նչ առնչութիւն կրնային ունենալ
միմիմնց հետ։

Այս հարցմանց պատասխանել անհնարին
էր ։ Սակայն Սիլաս Թորոնթալ, յետ ման-
ւորին իւր տենչանաց հասնելու։ Բժշկա-
կան խորհրդակցութիւն մը, այց մը, չէր
կրնար մերժուիլ Տոքթորէն, գոնէ մարդա-
սիրութիւն այցը չէր նորոգուած։

Այսու հանգերձ, Տոքթորին հետ ան-
պատճառ յարաբերութեան մտնելու տենջն
աւելի բորբոքեաւ։ Այս մտածութիւն գի-
շեր ցերեկ կը տանջէր զայն։ Գրդուալ
ուղեղներու յատուկ եղող տեսակ մ'երե-
ւակայական պատրանօք կը յուսար որ իւր
այդ սրտատանջութիւն կը փարատէր եթէ
կարենար վերստին տեսնել գՏոքթոր Ան-
թէքիրթ, հետօ խօսակցիլ և կրակոզ գա-
լուն պատճառներն իմանալ։ Այս պատճա-
ռաւ առիթ մը կը գնտուէր զայն տեսնե-
լու։

Վերջապէս գտնել կարծեց իւր կինտուած
ժիշկները։ Հակառակ ամեն ջանից և խնաւ-
մոց, Տիկին Սիլաս Թորոնթալ, թէ և տա-
կաւին անկողին ընկած չէր, կը ծիւրէր
ակներև։ Արդեօք պարզապէս բարոյական
պատճառ մ'ունէր այդ վիճակ ։ թերեւ
այնուէ էր, բայց ոչ ոք կրցած էր տակա-
ւին թափանցել։ Միայն սեղանաւորը կրնար
ըսել թէ իւր կին, գիտալով իւր անցեալն,
անյաղթելի զգուանը մը կ'զգար այնպիսի
կետնքէ մը, որ սոսկում կը պատճառէր ի-
րեն։

ինչ և իցէ, Տիկին Թորոնթալի առողջա-
կան վիճակը, գրեթէ լեւալքաղաքին թժիկ-
ներէն, յարմար առիթ մ'երեւցաւ սեղանա-
ւորին իւր տենչանաց հասնելու։ Բժշկա-
կան խորհրդակցութիւն մը, այց մը, չէր
կրնար մերժուիլ Տոքթորէն, գոնէ մարդա-
սիրական նկատմամբ։

Տիկին Պաթորի որդւոյն երեւը նայեցաւ
ներած հարցնելու թէ պայմաններն ինչո՞ւ
կիրճ պատասխան, բարկութեամբ մ'յրտկեց
համար անընդունելի էին։ Յետոյ, նորա-
բացակայութեան միջոցին եկած նամակը
տուաւ իրեն։

Այս նամակն էր, որով Տոքթոր Անթէ-
քիրթ իւր նաւը կը հրաւիրէր գնետու Պա-
թորի, իւր շահուն վերաբերեալ գործի մը
վրայ խօսելու համար։

Պետրոս Պաթորի իւր մօրը տուաւ զայն
Տիկին Պաթորիի երթալ։ ։ ։ ։ Ուրիշ ի՞նչ
պատճառ կրնար ունենալ անորոշ եր-
թալու գործի մը առաջարկէ քեզ։

—Բայց ի՞նչ ընելու եկած է ի Քակուղա-
ըսաւ Պետրոսի այս երթական անձին դի-
մութիւնը ունի այս երկրի մէջ ։

—Փերեւսա հիմնելու մրոք ունի, պա-
տասխանեց տիկին Պաթորի Շատ հարուստ
է կ'ըսեն, և կարելի է որ շահաւոր գործ
մը պիտի առաջարկէ քեզ։

—Կ'երթամ կը տեսնեմ, մայր իմ, և կը
համեստ զիս տեսնել ուղելուն, նպատակն
է Սիկ գնա տես, որդեմկ' եւ
իմ կողմէ ալ փոխադարձ այց տուր, վասն
զի ես չեմ կինար անձամբ երթալ։

Պետրոս Պաթորի համբուրեց վեր մայրն
և երկար սեղմեց իւր կուրծքին վրայ կար-
ծես թէ գալունիք մը կը խեղդէր զայն, և
գիտէք ուրեմն ո՞վ է այդ մարդն որ
Պակուղայի մէջ խօսակցութեան նիւթեղած
վերապահեց։ Բայց շարունակեց լրտեսել
տալ զՏոքթոր Անթէքիրթ, այնպէս որ թէ՝

